Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26902
Copyright: Admont, Benediktinerstift

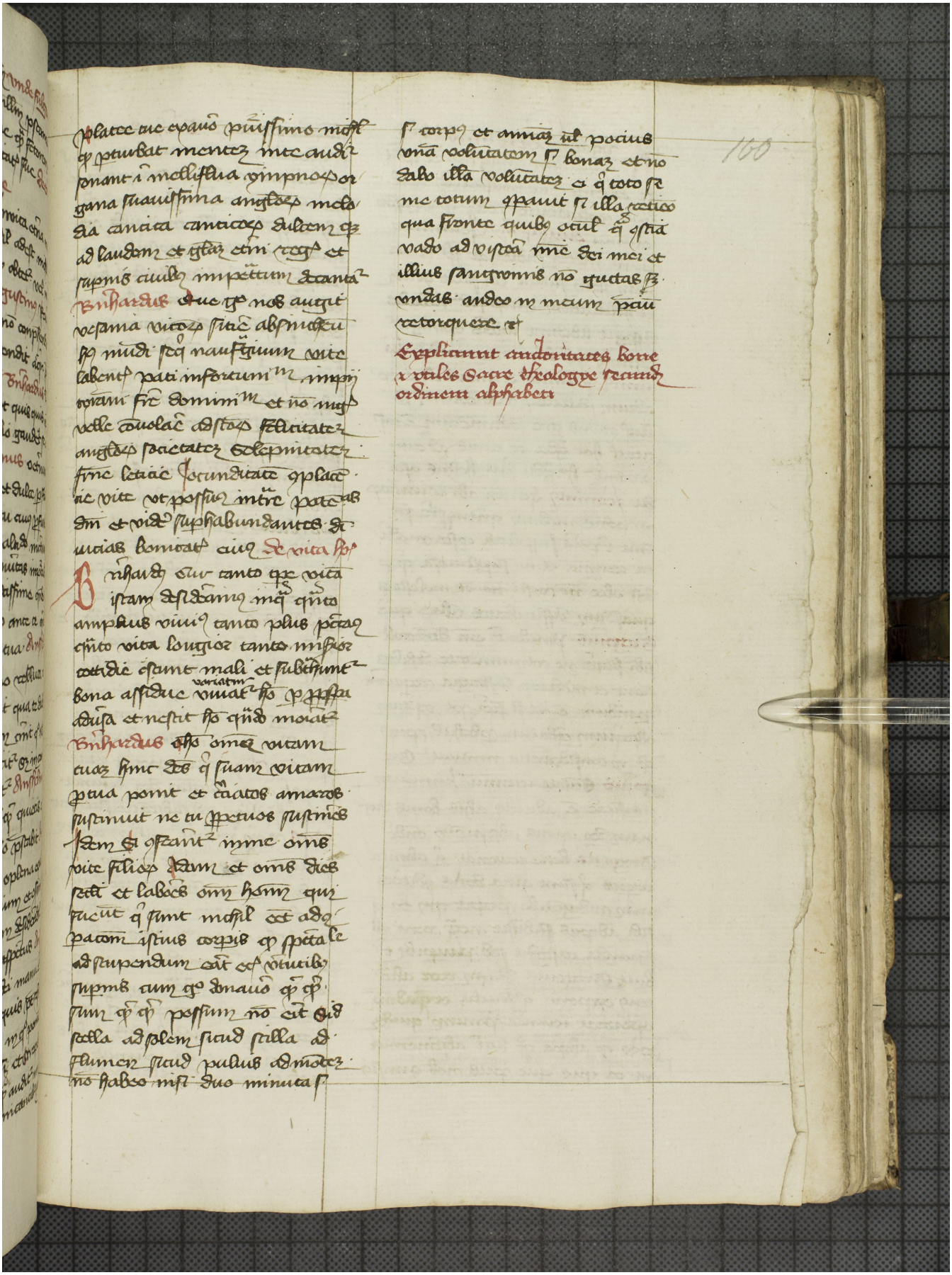

placere nec equanimo pusillanimo mori
et perturbat mentes nec audire
possunt in melliflua symphonia or
gana suavissima angelorum melo
dia canora canticorum dulcem et
ad laudem et gloriam eius regis et
supremi eiusdem imperatoris deceant
Bernardus Quo te nos augere
vesania vitiorum sicut abjicere
hujus mundi sed naufragium vitae
labentes pati infortunium in imperio
rum sic dominium et non magis
velle consolari ad istorum felicitatem
angelorum laetitiam solempnitatem
sine letitia jocunditate et placere
in vita ut possit intrare partes
dei et vidit superabundantes di
vitias hominum cui De vita sua
Bernardus Cur tanto quo vita
istam desideramus magis quanto
amplius vivimus tanto plus peccamus
quanto vita longior tanto minus
cotidie sumimus mali et subtilissime
bona assidue variatum vivitur sic per
adversa et nescit sic quid moriatur
Bernardus Esto omnes vitam
cuiusque finem deus quam vitam
praeta ponit et laetatos amaros
sustinuit ne tu prosperos sustines
idem et offerant inmo omnis
vitae filios idem et omnes dies
seti et labores omnium hominum qui
fecit quamvis mortal est adque
patrum istius corporis et spectacle
ad superandum cait et virtutibus
supremis cum quo domino et et
sum et et possum non cit quid
stella ad solem sicut stilla ad
flumen sicut pulvis ad montes
non habeo nisi duo minuta

et corpus et animam ut possim
una volutatem et bonas et no
dabo illa volutatem a quo toto
me totum eripuit et illa retro
qua fronte quibus oculis et quia
vado ad visionem mei dei mei et
illius sanctorum non ductas et
undas audeo in meum pau
retorquere et

Explicunt auctoritates bone
et vales sacre theologie secundum
ordinem alphabeti

100